

Syn už nebude žít v ubytovně

Mladá rodina marně zkouší **sehnat vlastní bydlení**. Pomohly by sociální byty, které však chybějí

Markéta Březinová
s přispěním Jakuba Pokorného

Markéta s Marianem a tříletým Deniskem bydlí v čisté, uklizené místnosti. Na stole stojí vázička s umělými květinami, na zdi jsou přilepené fotky - s širší rodinou, v kostele, z Markétina těhotenství. Pak už je tady jen stará postel, dvě skříně a televize.

Pokoj je na konci úzké chodby azylového domu při Středisku křesťanské pomoci v Horních Počernicích. Mladá rodina tady bydlí už rok. Platí za to zhruba pět tisíc měsíčně.

Zpočátku dávali Markéta s Marianem nájem dohromady po částech, teď už zvládnou platit najednou.

Azyl si chválí, přesto touží po vlastním bydlení. To se však nedaří. „Žádali jsme o byt, odmítli nás. U nájmu nemáme na kauci. Naštěstí nám doporučili tenhle azylák, to nás zachránilo,“ říká šestadvacetiletá Markéta.

Azylové domy, kde přijímají s dětmi matky i otce - tedy celé rodiny - jsou v Česku velmi vzácné. V celé Praze jsou jen tři.

Lidem, kteří jsou v podobné situaci jako Markéta s Marianem, by pomohly sociální byty. S jejich koncepcí nyní přišla ministryně práce Michaela Marksová. Byty mají zajistit obce. Platit to má už za dva roky, radnice se však bouří, že dostatek bytů nemají, a tak je otázka, jak to dopadne.

K pochopení toho, proč je mladý pár i za těch pár metrů čtverečních v azylovém domě tak vděčný, stačí jejich vyprávění o vlastní minulosti.

Láska z ubytovny

Markéta Muchová s Marianem Kudrášem se poznali v klasické ubytovně v pražské Libni, kde bydleli jako děti. „Nejdřív jsme byli kamarádi, chodili jsme ven. Byl pro mě jako brácha,“ vzpomíná Markéta. Až později se dali dohromady a narodil se malý Denis. Z bytu Marianovy mámy je však majitel vyhodil - bylo jich tam přes deset. Zkoušeli to u Marianova bratra, ale to také nefungovalo, už měl svou rodinu.

Na vlastní podnájem mladá rodina neměla nic našetřeno. „Vydělá-

Hledáme domov Marian, Markéta a malý Denis sní o vlastním bydlení. Nájem si však nemohou dovolit, nemají ani na kauci. 2x foto: Dan Materna, MAFRA

vám 14 tisíc, oni chtěli 29 tisíc jen zálohu, na to já nemám,“ vysvětluje dvaadvacetiletý Marian.

Sami v dětství bydleli leckde. „Asi rok v polorozpadlé chatce ve zrušeném rekreačním středisku. Tam nebyla voda, elektrina, plyn, nic. Pak jsme v Bauhausu sehnali agregátor - na Vánoce a silvestra jsme měli elektrinu, to jsme byli frajeři,“ vzpomíná Marian. Zažil však i měsíce se sedmi sourozenci v buňce pro dělníky.

A pak zmíněnou ubytovnu. Téma, které dnes - v bezpečném prostředí azylového domu - zvedá oba ze židlí. „Byla tam všelijaká verbež, alkohol, bordel po nocích, každý si tam dělá co chce. Bydlel jsem v jedné ubytovně, kde lidé jedli psy! Tam byste šli s děckem?“ vypráví Marian, proč dělá všechno pro to, aby to jeho syn nezažil.

„Až tady, v azyláku, nám poradili, jak hlídat peníze. Nakupujeme ve slevě, zapisujeme si, kolik za co utratíme. Hodně dáme za cigarety, ale to se teď snažíme omezit,“ popisuje Markéta.

Marian ještě splácí dluh, který si nastřádal u dopravního podniku za jízdy načerno.

„To tady má téměř každý. Když není na jídlo pro děti, listky jsou až na posledním místě,“ vysvětluje vedoucí azylového domu Markéta Viehmannová.

Marian svůj dluh prý už rok řádně splácí, ale ještě další rok ho bude tížit. Než peníze splatí, nemá rodina šanci ušetřit si z jednoho platu a rodičovské na kauci.

Stěhovat se však budou.

V Horních Počernicích už jsou skoro rok, což znamená, že musí

odejít. Tak zní zákon o azylovém bydlení. Naštěstí mohou do jiného azylového domu.

„Denis už půjde za chvíli do školky, nechceme, aby si musel každý rok zvykat jinde,“ říká Marian. Právě to totiž zažil on. „Vystřídal jsem asi pět základních škol. Někde byli pozadu, jinde napřed, to jsem se vůbec nechytal. Nakonec jsem skončil ve zvláštní. Chtěl jsem se vyučit kuchařem, ale nezvládl jsem matematiku. Školu jsem nedodělal. A dnes ji chtějí všude. I na hlídání objektů. To nechápu,“ kroutí hlavou.

Práci sháněl těžce. „Kompletoval jsem palety, dělal na stavbě pod cigánama. Ale tam nikdy neplatili. Vždycky dali zálohu a zbytek slíbili zítra, pozítří, za týden. Nikdy jsem ty peníze neviděl. A záloha? To jsou dva tři tisíce. Co to dneska je?“ překřikuje se s Deniskem, kterého mají oba rodiče občas nad hlavu.

Je to neposeda, stále se dožaduje máminy pozornosti. Táta už ho má viditelně dost, ale máma se nedá: Jak dost, ty přijdeš z práce ve čtyři, já jsem v tu dobu už na odpadnutí!

Za pořádnou práci je teď Marian rád. Těsně než se narodil Denis, mu kamarád dohodil místo v Pražských službách. Konečně se nemusí spoléhat na dávky, i když příznává, že ranní vstávání nesnáší.

Vymanit se z kruhu

Příběh Mariana a Markéty je výjimečný. Oba se hodně snaží, což tu není zvykem. „Některé rodiny naše podmínky vůbec neskousnou a odcházejí,“ přiznává šéf Střediska křesťanské pomoci Roman Čepelák.

Je zde zákaz alkoholu, kouření v budově, po otcích chtějí, aby pracovali. Dávají body za úklid, kdo si nehlídá děti, dostává minusy. Za body a domácí práce jsou i drobné peníze.

Sehnat vlastní bydlení je však pro rodinu zásadní, aby se dokázala vymanit z kruhu chudoby, který prožili jejich rodiče. Nájem je však položka, na kterou se vydělává nejhůře. „A já říkám: Když je víc Romů na jednom místě, nedělá to dobro,“ míní Marian. Doufá, že azylový dům, do kterého se za pár týdnů stěhují, pro ně bude už poslední přestupní stanicí.

Stůl, postel, pořádek Malý pokoj v azylovém domě mladé rodině stačí. V takovém zařízení však nikdo nesmí zůstat déle než rok.

INZERCE

FCC Environment

nová tvář **A.S.A.**

Společnost .A.S.A., spol. s r.o. s novým logem
Od 1. března 2015 se nově prezentujeme značkou FCC Environment

- sjednocení značky na celoevropském trhu
- zastoupení skupiny v 35 zemích
- jednotná prezentace skupiny s obchodním obrátem 6,726 miliard eur
- posílení garance kvality poskytovaných služeb

Značka **FCC Environment** reprezentuje divizi životního prostředí, jednu ze tří divizi společnosti FCC. Důvodem této změny je sjednocení značky na celoevropském trhu. Společnost FCC je majitelem společnosti .A.S.A. již od roku 2006 a pro sjednocení značky se vedení FCC rozhodlo z důvodu posílení globálního vnímání značky v celé Evropě, kde poskytují služby v oblasti životního prostředí a služeb pro obyvatele. Jedná se pouze o změnu loga. Název společnosti jako právnické osoby, ani žádné jiné obchodní údaje se nemění.

www.fcc-group.cz